

ието и на стареть на Господя, до днеш-
нийт день; ¹на мѣстото което би избралъ.

ГЛАВА 10.

И като чу Адониседекъ Иерусалимский
царь че Иисусъ прѣзъ Гай и го истрѣби,
²както направи на Иерихонъ и на царя му
бака направи на Гай и на царя му, ³и че
жителитѣ на Гаваонъ направиахъ миръ съ
Израиля и останахъ между тѣхъ, ⁴(2) ⁵упла-
шихъ се много, защото Гаваонъ бѣше го-
лѣмъ градъ, като единъ отъ царскитѣ гра-
дове, и защото бѣше по голѣмъ отъ Гай, и
всичкитѣ му мжже сили. ⁶(3) За това прати
Адониседекъ Иерусалимский царь на Оама
Хевронскийтъ царь, и на Пирама Ярмут-
скийтъ царь, и на Ифия Лахисскийтъ царь,
и на Девира Еглонскийтъ царь и рече:
⁷(4) Възлѣзте при мене та ми помогнете да
поразимъ Гаваонъ; защото ⁸направи миръ
съ Иисуса и съ Израилевитѣ синове. ⁹(5) И
сѣбрахъ се петѣтъ Аморрейски царие, Ие-
русалимский царь, Хевронский царь, Яр-
мутский царь, Лахисский царь, Еглонский
царь, та възлѣзоахъ тѣ и всичкитѣ нмъ
воинства, и расположиха станътъ си прѣдъ
Гаваонъ, и ратувахъ противъ него.

¹⁰(6) А Гаваонинитѣ пратиха до Иисуса ¹¹съ
станътъ въ Галгалъ и рекоахъ: Да не от-
тегляшъ ржката си отъ рабитѣ си: възлѣзъ
при насъ скоро, и избави ни, и помози
ни; защото се сѣбрахъ противъ насъ всич-
китѣ Аморрейски царие които живѣахъ въ
плѣнинскитѣ мѣста. ¹²(7) И възлѣзе Иисусъ
отъ Галгалъ, той и ¹³всичкитѣ ратници лю-
дие съ него, и всичкитѣ сили съ крѣпость.
¹⁴(8) И рече Господъ Иисусу: ¹⁵„Да се не у-
боишъ отъ тѣхъ, защото ги прѣдахохъ въ
ржката ти: ¹⁶не ще устои прѣдъ тебе никой
отъ тѣхъ. ¹⁷(9) И тъй, Иисусъ като възлѣзъ-
ваше цѣла нощъ отъ Галгалъ внезапно дойде
при тѣхъ. ¹⁸(10) И ¹⁹гури ги въ смятение
Господъ прѣдъ Израиля; и поразиахъ ги съ

голѣмо поражение въ Гаваонъ, и прогониахъ
ги по пѣтитъ по който възлѣзвахъ въ ²⁰„Ве-
торонъ, и поразиахъ ги дори до ²¹„Азика и
до Макида. ²²(11) И като бѣгахъ отъ лицето
на Израиля и бѣхъ въ нисходътъ на Вето-
ронъ, ²³„Господъ хвърли отъ небето на тѣхъ
голѣми камение дори до Азика, и умрѣахъ;
умрѣлитѣ отъ каменитѣ на градушката бѣхъ
по много отколкото Израилевитѣ синове
убиха съ ножъ.

²⁴(12) Тогазъ говори Иисусъ Господу въ
който день Господъ прѣдаде Аморрейцитѣ
прѣдъ лицето на Израилевитѣ синове, и ре-
че прѣдъ очитѣ на Израиля: ²⁵„Озастани,
слнце, надъ Гаваонъ, и ти, луно, надъ до-
лѣтъ ²⁶„Еалонъ. ²⁷(13) И слнцето застана и
луната се спрѣ додѣто си отмѣстиахъ ло-
днитѣ на неприятелитѣ си. ²⁸„Не е ли това
написано въ Книгата на Праведникъ? И
застана слнцето всрѣдъ небето, и не по-
бѣрза да зайде почти цѣлъ день. ²⁹(14) И
стакътъ день не е билъ по напѣдъ на
послѣ, въ който да послуша Господъ чело-
вѣческий гласъ; защото ³⁰„Господъ ратуваше
за Израиля. ³¹(15) И ³²„увѣрихъ се Иисусъ и
всичкий Израиль съ него въ станътъ въ
Галгалъ.

³³(16) А онѣзи петѣтъ царие бѣгахъ та се
скриахъ въ пещерата въ Макида. ³⁴(17) И
извѣстихъ на Иисуса и рекоахъ: Петѣтъ ца-
рие се намерихъ скрити въ пещерата въ
Макида. ³⁵(18) И рече Иисусъ: Привалѣте
голѣми камение на устието на пещерата, и
да поставите човѣци при нея да ги па-
зятъ; ³⁶(19) а виѣ не стойте: гонѣте враго-
ветѣ си и поразѣте заднината имъ: не ги
оставяйте да влѣахъ въ градоветѣ си; за-
щото Господъ Богъ вашъ ги прѣдаде въ рж-
цѣтъ ви. ³⁷(20) И когато Иисусъ и Израиле-
витѣ синове ги поразиахъ съ поражение
твърдъ голѣмо додѣ се истрѣбиха, и оста-
налитѣ отъ тѣхъ колкото се избавиха влѣ-
зоахъ въ оградени градове, ³⁸(21) тогазъ всич-
китѣ людие се върнаахъ въ станътъ при Ии-

„Втор. 12; 5.

„Гл. 6; 21.

„Гл. 8; 22, 26, 28.

„Гл. 9; 15.

„Исх. 15; 14—16.

Втор. 11; 25.

„Ст. 1, Гл. 9; 15.

„Гл. 9; 2.

„Гл. 5; 10. 9; 6.

„Гл. 8; 1.

„Гл. 11; 6. Сад.

4; 14.

„Гл. 1; 5.

„Сад. 4; 15, 1 Цар.

7; 10, 12. Псал.

18; 14. Иса. 28; 21.

„Гл. 16; 3, 5.

„Гл. 15; 35.

„Псал. 18; 13, 14.

77; 17. Иса. 30; 30.

Отк. 16; 21.

„Иса. 28; 21. Авв.

3; 11.

„Сад. 12; 12.

р 2 Цар. 1; 18.

„Иса. 38; 8.

„Втор. 1; 30. Ст. 42.

Гл. 28; 3.

„Ст. 43.